

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αθήνα, 6 Δεκεμβρίου 1996

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, κατά τη συζήτηση σήμερα στη Βουλή στην “Ωρα του Πρωθυπουργού”, απαντώντας στις επίκαιρες ερωτήσεις των Αρχηγών των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, είπε τα εξής :

“Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτη διαπίστωση από τις ερωτήσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης είναι ότι η Αντιπολίτευση στο σύνολό της υιοθετεί όλα τα αιτήματα ορισμένων ομάδων αγροτών και πλειοδοτεί σε αυτά.

Η Κυβέρνηση θα ήταν εύκολο να λειτουργήσει σ’ αυτό το πνεύμα και να ικανοποιήσει όλα αυτά τα αιτήματα, προκειμένου να συνεχίσει να βρίσκεται στη εξουσία χωρίς προβλήματα. Ομως, αυτό το οποίο κατ’ εξοχήν ενδιαφέρει την Κυβέρνηση, είναι να δώσει τη μάχη εκείνη για τον τόπο με στόχο μια ανταγωνιστική οικονομία. Τη μάχη εκείνη που θα μας επιτρέψει να ενταχθούμε στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να εξασφαλίσουμε τους πόρους εκείνους προς όφελος μιας δικαιότερης κοινωνίας.

Εάν ακολουθήσουμε το δρόμο που μας υποδεικνύουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, θα κάνουμε βήματα προς μια κατεύθυνση η οποία θα ματαιώσει οποιαδήποτε πρόοδο σ’ αυτόν τον τόπο. Αλλωστε, στις εκλογές του Σεπτεμβρίου, ο ελληνικός λαός μας έδωσε τη δυνατότητα να κυβερνήσουμε τον τόπο, επειδή ακριβώς αρνήθηκε υπερβολικές υποσχέσεις, αγνόησε αλόγιστες παροχές και σπατάλες και αντίθετα επιδοκίμασε τη δική μας σοβαρή οικονομική πολιτική. Γι’ αυτό το λόγο, εμείς είμαστε αποφασισμένοι να ακολουθήσουμε αυτή την οικονομική πολιτική η οποία θα εγγυάται, με σταθερότητα, την πρόοδο στον τόπο. Και θέλω σ’ αυτό το σημείο να υπογραμμίσω πως σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, ο πληθωρισμός τον μήνα Νοέμβριο έπεσε στο 7,7% από το 8,1% που ήταν τον Οκτώβριο, κάτι που αποτελεί σημαντική πρόοδο και δείχνει την επιτυχία της προσπάθειάς μας.

Απέναντι στα αιτήματα των αγροτών, εμείς έχουμε σκύψει και έχουμε δώσει λύσεις, με κριτήρια όμως. Και πρώτα απ’ όλα το κριτήριο είναι κοινωνικό. Εμείς θέλουμε τον αγρότη να έχει στην ύπαιθρο μια δραστηριότητα που αποδίδει και θέλουμε τον αγρότη να έχει, μέσα στο πλαίσιο της γενικής οικονομικής εξέλιξης, ικανοποιητικές συνθήκες ζωής.

* Γι’ αυτό και χθες, εδώ στη Βουλή, άρχισε η συζήτηση για τη μετατροπή του ΟΓΑ σε κύριο Ταμείο Ασφάλισης Αγροτών. Και προβλέπουμε μια ετήσια δαπάνη ύψους 140 δις δρχ. από φέτος και τα επόμενα χρόνια, για να έχουν οι αγρότες συντάξεις ανάλογες με εκείνες όλων των άλλων κλάδων των εργαζομένων.

* Τιμαριθμοποιήσαμε τις σημερινές αγροτικές συντάξεις και αυτό σημαίνει ένα πρόσθετο εισόδημα ύψους 44 δις δρχ. για τους αγρότες.

* Διαγράψαμε χρέη συνεταιρισμών ύψους πολλών εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών.

* Δώσαμε κίνητρα και ευκαιρίες σε ειδικές κατηγορίες αγροτών και κτηνοτρόφων.

* Προχωρήσαμε στην αντιμετώπιση των συνεπειών από μεγάλες φυσικές καταστροφές.

Δεύτερη κατευθυντήρια γραμμή της πολιτικής μας είναι ο σεβασμός των Κοινοτικών κανόνων και της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ). Ας μην λησμονούμε ότι λειτουργούμε εντός των πλαισίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι περίπου το 45% του ελληνικού αγροτικού εισοδήματος προέρχεται από Κοινοτικές επιδοτήσεις. Συνεπώς, ενδεχόμενα μέτρα εναντίον των Κοινοτικών κανονισμών θα είχαν ως αποτέλεσμα την επιβάρυνση του Έλληνα φορολογούμενου και κατ' επέκταση της χώρας μας με πολλά δισεκατομμύρια και πολλαπλές ποινές. Πρέπει, πάση θυσία, να αποφύγουμε επιβαρύνσεις δεκάδων δισεκατομμυρίων, τις οποίες θα συνεπάγονταν η αποδοχή αυτών των αιτημάτων.

Υπάρχει και κάποιο άλλο θέμα. Στα αιτήματα υπάρχει η επανεθνικοποίηση της αγροτικής πολιτικής. Αυτό είναι το θέμα των μεγάλων χωρών (της Γερμανίας, της Μ. Βρετανίας) οι οποίες θέλουν να δίνουν εθνικές ενισχύσεις, για να απαλλαγούν από τη χρηματοδότηση της ΚΑΠ που στρέφεται προς τους μικρούς. Και σας ερωτώ : Εμείς θα ακολουθήσουμε μια πολιτική αντίθετη προς τα συμφέροντά μας ; Βεβαίως, όχι.

Τρίτη κατευθυντήρια γραμμή της πολιτικής μας είναι η τήρηση της γενικής οικονομικής πολιτικής. Δεν πρέπει οποιοδήποτε μέτρο να ακυρώνει τις θυσίες που κάνει ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Και αν λάβουμε υπόψη μας όλα τα αιτήματα που απารίτησαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης υπακούοντας στις μικρές ομάδες αγροτών (γιατί δεν είναι όλοι οι αγρότες που έχουν αυτή τη στάση, είναι ορισμένοι αγρότες), θα διαπιστώσουμε ότι τα αιτήματα αυτά φθάνουν στο ύψος του ενός τρις δρχ. περίπου. Δηλαδή απαιτούν πόρους ίσους προς εκείνους τους οποίους προσπαθούμε, με μια αγωνιώδη προσπάθεια, να εξασφαλίσουμε μέσα από τις νέες φορολογίες, μέσα από την περικοπή δαπανών, καλώντας τον ελληνικό λαό να περιορίσει αιτήματα και να υποστεί θυσίες. Δηλαδή, "μονοκοπανιά", επειδή κάποιοι κλείνουν τους δρόμους, να θυσιάσουμε όλη την προσπάθεια, χωρίς να αναλογισθούμε τις συνέπειες. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε διατεθειμένοι να διακινδυνεύσουμε με αυτόν τον τρόπο το μέλλον της χώρας.

Μας λένε για διάλογο. Εγινε διάλογος. Πήγαν ο Υφυπουργός Γεωργίας και ο Υφυπουργός παρά τω Πρωθυπουργώ στη Λάρισα και συνομίλησαν με

τους αγρότες. Πήγε μετά ο Υπουργός Γεωργίας και συνομίλησε μαζί τους και έχει, κατά καιρούς, συνομιλήσει ο ίδιος με όλες αυτές τις ομάδες. Ομως, ο διάλογος έχει ασφαλώς κάποια όρια.

Εμείς – όπως θα αναφερθώ – έχουμε κάνει μια σειρά από κινήσεις για να αντιμετωπίσουμε προβλήματα των αγροτών. Οι αγρότες όμως δεν θέλουν τον διάλογο, θέλουν να επιβάλουν αποκλειστικά το δικό τους συμφέρον.

Συγκεκριμένα : Για το βαμβάκι που είναι και η κύρια αιτία της διαμάχης, πάρθηκαν πρώτα απ' όλα μια σειρά από μέτρα, όπως :

- Ο περιορισμός κατά 1,5 μήνα της εκκοκιστικής περιόδου.
- Η αύξηση των εγγυήσεων από τους εκκοκιστές για την αποφυγή του κινδύνου μη πληρωμής των παραγωγών.
- Η συστηματοποίηση και αυστηροποίηση των ελέγχων για την καλύτερη διαχείριση των ενισχύσεων στο βαμβάκι.
- Η καταβολή 40 δρχ. κατά κιλό στο βαμβάκι (αυτό το είχαμε αναφέρει πριν από τις εκλογές, οι 40 δρχ. καταβάλλονται ως προκαταβολή και η καθυστέρηση της πληρωμής οφείλεται στην απεργία των υπαλλήλων του Οργανισμού Βάμβακος).

Όλα αυτά τα μέτρα που ανέφερα, ελήφθησαν πριν από τις κινητοποιήσεις. Στη συνέχεια, εξετάζοντας το πρόβλημα, αποφασίσαμε τη μη παρακράτηση οποιουδήποτε ποσού από τις επιδοτήσεις που δικαιούνται οι παραγωγοί.

Αποφασίσαμε ακόμη τα εξής :

- Δεν συσχετίζονται τα χρέη τους με τα χρέη που έχουν ήδη προς την Αγροτική Τράπεζα. Θα παίρνουν τις επιδοτήσεις και η Τράπεζα δεν θα τους κρατά το χρέος τους. Δηλαδή, θα τους καταβάλλεται το αντίτιμο των προϊόντων τους, χωρίς παρακράτηση ποσού από την Τράπεζα για το χρέος τους.

Και γιατί αυτό; Διότι στην Καρδίτσα και στην ευρύτερη περιοχή υπήρξαν φυσικές καταστροφές και λόγω των δυνατών βροχοπτώσεων η παραγωγή δεν έφθασε στο συνηθισμένο ύψος. Αναγνωρίζουμε, λοιπόν, ότι υπάρχει πρόβλημα. Το πρόβλημα, όμως, αντιμετωπίζεται με τον τρόπο που σας ανέφερα, καθώς και με άλλους τρόπους, στους οποίους επίσης θα αναφερθώ :

- Για τα χρέη τους, δόθηκε περίοδος χάριτος 2 ετών. Και όλα τα χρέη μέχρι 31-12-96 θα ρυθμισθούν σε 5 έως 8 χρόνια.
- Οι οφειλές απαλλάσσονται από τόκους υπερημερίας και η ρύθμιση γίνεται με το κατώτερο βασικό επιτόκιο.
- Εξετάζονται όλες οι ενστάσεις των βαμβακοπαραγωγών σε σχέση με την καταγραφή της παραγωγής, ενώπιον επιτροπών στις οποίες συμμετέχουν οι εκπρόσωποι των Συνεταιριστικών Ενώσεων και των

Νομών, καθώς και οι εκπρόσωποι της ΓΕΣΑΣΕ και της ΣΥΔΑΣΕ, προκειμένου να διαπιστωθεί αν ορθώς έγινε η καταγραφή της παραγωγής ή όχι.

- Υλοποιείται και η απόφαση να πληρωθούν οι βαμβακοπαραγωγοί οι οποίοι είχαν παραδώσει την παραγωγή τους, την προηγούμενη καλλιεργητική περίοδο, σε βιομηχανίες που έκλεισαν. Από τον ειδικό λογαριασμό των ΕΛΓΑ θα πάρουν τα χρήματά τους, παρ' όλο που οι βιομηχανίες, στις οποίες έδωσαν την παραγωγή τους, έκλεισαν.
- Επισπεύδονται, μέσω των ΕΛΓΑ, οι διαδικασίες εκτίμησης και επανεξέτασης των καταστροφών, που προκλήθηκαν από δυσμενείς καιρικές συνθήκες.
- Επισπεύδεται, επίσης μέσω των ΕΛΓΑ, η καταβολή των αποζημιώσεων στους βαμβακοπαραγωγούς που τις δικαιούνται.
- Τέλος, θέματα σχετικά με την αύξηση του "πλαφόν" της παραγωγής και την απευθείας καταβολή στους παραγωγούς, έχουν τεθεί από την Ελληνική κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στο Συμβούλιο Υπουργών.

Αυτά σε σχέση με τους βαμβακοπαραγωγούς.

Ως προς τα γενικότερα αγροτικά ζητήματα, έχω να πω τα εξής :

- Εχουμε δηλώσει ότι η επιστροφή του ΦΠΑ θα υπολογισθεί από το 1996.
- Στα Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουμε ζητήσει, από την Ανοιξη του 1996, αύξηση των εξισωτικών αποζημιώσεων για τους κτηνοτρόφους.
- Ως προς τη συνολικότερη ρύθμιση των χρεών των αγροτών όλης της χώρας, για να δούμε πού υπάρχει πρόβλημα (γιατί δεν μπορούμε να ρυθμίσουμε όλα ανεξαιρέτως τα χρέη, άσχετα από την αιτία που προκλήθηκε η καθυστέρηση της καταβολής) πρέπει να ρυθμίσουμε τα χρέη εκεί όπου υπάρχει μια πραγματική αιτία. Προς τούτο συγκροτήθηκε Επιτροπή, με τη συμμετοχή των αγροτών, η οποία θα εξετάσει αυτό το θέμα και η ΠΑΣΕΓΕΣ θα υποβάλει σχετικές εισηγήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

οι καταλήψεις των εθνικών οδών, στις οποίες έχουν προβεί αυτές οι ομάδες, είναι ένας τρόπος εκβιαστικός σε βάρος όλων των άλλων ομάδων του ελληνικού πληθυσμού, της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας.

Τέτοιες αντικοινωνικές ενέργειες θέτουν σε κίνδυνο τόσο την εργασία όσο και το εισόδημα των άλλων εργαζομένων.

Τέτοιες αντιδραστικές συμπεριφορές, αν συνεχισθούν, θα έχουν αλυσιδωτές επιπτώσεις στη ζωή όλων.

Δεν τίθεται θέμα να γίνει κάποια ρύθμιση, για να ξεπεραστεί το πρόβλημα.

Το ερώτημα που τίθεται, είναι : Θα ακολουθήσουμε μια πολιτική που θα εξασφαλίσει την πρόοδο στο σύνολο του πληθυσμού ;

Και η απάντηση είναι : Ασφαλώς θα πρέπει να ακολουθήσουμε τη γενική πολιτική, την οποία εκθέσαμε στον ελληνικό λαό προεκλογικά.

Διότι ο ελληνικός λαός, στις 22 του Σεπτεμβρίου, σ' αυτήν την Κυβέρνηση έδωσε την εντολή, τη γενική πολιτική αυτής της Κυβέρνησης ενέκρινε. Αλλωστε, αυτός είναι και ο κανόνας της Δημοκρατίας : η πλειοψηφία να κυβερνά και η μειοψηφία να ελέγχει.

Και η Κυβέρνησή μας, με την πρόσφατη λαϊκή ετυμηγορία , έχει τη νομιμοποίηση από τον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός με την ψήφο του επέλεξε αυτήν την Κυβέρνηση και κανείς, σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα, δεν έχει υπέρτερη νομιμοποίηση από τα Όργανα που ο ίδιος ο λαός ανέδειξε στην εξουσία. Κανείς, στηριζόμενος σε συντεχνιακά και ειδικά συμφέροντα, δεν έχει το δικαίωμα να εξαναγκάσει την Κυβέρνηση, την όποια Κυβέρνηση, να ακολουθήσει ορισμένο δρόμο.

Κατ' επέκταση, λοιπόν, το ερώτημα που τίθεται στα κόμματα της Αντιπολίτευσης, είναι το εξής : Αναγνωρίζουν ότι η Πολιτεία αυτή πρέπει να λειτουργεί με αίσθημα κοινωνικής ευθύνης ; Εάν ναι, τότε τα ίδια τα κόμματα με τη συμπεριφορά τους καλούνται και αυτά να συμβάλουν στην κατοχύρωση των κανόνων της Δημοκρατίας."

*** Στη δευτερολογία του, ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης τόνισε τα εξής :

"Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η Αντιπολίτευση, δυστυχώς, δεν ακούει, δεν βλέπει, δεν καταλαβαίνει. Μίλησαν οι Αρχηγοί των κομμάτων και πάλι για διάλογο. Για πολλοστή φορά επαναλαμβάνω ότι η Κυβέρνηση συνομίλησε με τις ομάδες των αγροτών, μέλη της Κυβέρνησης πήγαν επί τόπου και εξέτασαν τα προβλήματα για πολλές ώρες. Και από αυτές τις συζητήσεις ελήφθησαν τα δυνατά και εφικτά μέτρα προς αντιμετώπιση του προβλήματος και αφού προηγουμένως εξαντλήθηκαν οι δυνατότητες της Οικονομίας. Διάλογος υπήρξε και μάλιστα εντατικός. Δεν υπήρξαν ούτε άρνηση συνεννόησης ούτε αυταρχικότητα.

Είναι ώρα ευθύνης για όλους. Είναι ώρα ευθύνης και για την Αντιπολίτευση. Και θα πρέπει τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να δηλώσουν με σαφήνεια την πολιτική τους, γιατί δεν τοποθετήθηκαν πάνω στα ερωτήματα, τα οποία είναι καίρια για την αγροτική πολιτική, για την οικονομική πολιτική, για την πορεία του τόπου.

Δέχονται οι κύριοι της Αντιπολίτευσης την επανεθνικοποίηση της αγροτικής πολιτικής, όπως τη ζητούν ορισμένες ομάδες αγροτών ;

Δέχονται να κρατηθεί η ΚΑΠ ή να καταβάλλονται οι εθνικές επιδοτήσεις, όπως το θέλουν οι ομάδες, όπως το θέλουν τα μεγάλα κράτη της Ε.Ε. , για να μην έχει δυνατότητα η Ελλάδα να αντλεί αυτούς τους πόρους τους οποίους αντλεί σήμερα ; Εμείς δεν το δεχόμαστε. Εχουμε παλέψει να μην επανεθνικοποιηθεί η αγροτική πολιτική.

Δέχονται την καταβολή των εθνικών επιδοτήσεων, παρά τους κανονισμούς, παρά τις συμφωνίες, με τον κίνδυνο να επιβαρυνθεί η Ελλάδα με δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμών ; Εμείς δεν το δεχόμαστε, γιατί αυτά τα χρήματα θα τα πληρώσουν οι Έλληνες φορολογούμενοι και ολόκληρος ο ελληνικός λαός.

Δέχονται αυτό το οποίο ονομάζουν “εγγύηση του εισοδήματος”, το κράτος, όπως το ζητούν οι ομάδες, να εγγυηθεί στον καθένα 90.000δρχ. το στρέμμα το βαμβάκι ; Δέχονται δηλαδή να υπάρχει εγγυημένο εισόδημα από το κράτος για κάθε αγρότη ; Αυτό θέλουν οι ομάδες. Εμείς δεν το δεχόμαστε διότι ο αγρότης δεν είναι κρατικός υπάλληλος ο οποίος να έχει ένα εξασφαλισμένο από την αρχή του χρόνου εισόδημα ό,τι και να δουλέψει, ό,τι και να κάνει, όποιες και εάν είναι οι καιρικές συνθήκες. Εμείς θέλουμε τους αγρότες να ασχολούνται με την παραγωγή τους και είμαστε αντίθετοι με την τακτική της καλλιέργειας χάριν της απόσυρσης, τακτική η οποία επί πολλά χρόνια υπήρχε σε ορισμένες περιοχές. Αυτή είναι η νοοτροπία των κομμάτων της Αντιπολίτευσης ; Καλλιεργούμε αδιάφορα για το τί παράγουμε, αρκεί να μας δίνει κάποιος τα χρήματα ;

Δέχονται τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, το κράτος να ρυθμίσει το σύνολο των αγροτικών χρεών, άσχετα από την αιτία για την οποία υπάρχει η μη καταβολή ; Διότι η μη καταβολή μπορεί να είναι δικαιολογημένη, μπορεί να προέρχεται από εξ αντικειμένου αδυναμίες ή αστάθμητους παράγοντες (π.χ. δυσμενείς καιρικές συνθήκες ή ειδική κατάσταση στο προϊόν). Αλλά έτσι, γενικά και αόριστα, να χαριστούν όλα τα χρέη, να μην υπολογίζονται τόκοι, όπως το ζητούν οι ομάδες ; Είναι αυτή πολιτική, η οποία θα κατοχυρώσει την ευθύνη στον παραγωγό ;

Δέχονται τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, να υπάρχει ανάλογα με την πίεση των ομάδων – σήμερα από τους βαμβακοπαραγωγούς, αύριο από τους παραγωγούς ροδακίνων γιατί δεν κάρπισαν τα δένδρα, μεθαύριο από τους παραγωγούς σταφίδας γιατί ήσαν αντίξοες οι καιρικές συνθήκες – να υπάρχει ειδική εισοδηματική ενίσχυση και παρέμβαση ; Να έχουμε δηλαδή μια αγροτική πολιτική, η οποία αλλάζει μέρα με τη μέρα ή να έχουμε γενικά κριτήρια, να έχουμε κανόνες γενικούς για όλα τα προϊόντα, να έχουμε ένα πλαίσιο αγροτικής πολιτικής ; Εμείς θέλουμε πλαίσιο αγροτικής πολιτικής, ώστε ο αγρότης να ξέρει πού βαδίζει.

Και η εξέλιξη στο βαμβάκι, η αύξηση της παραγωγής του είναι μια εξέλιξη, που οφείλεται σε μια μακροπρόθεσμη πολιτική. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η παραγωγή του βαμβακιού διπλασιάστηκε τα τελευταία χρόνια και οι εκτάσεις όπου καλλιεργείται τριπλασιάστηκαν. Το 46% των αρδευσίμων

εκτάσεων στην Ελλάδα καλύπτονται σήμερα από το βαμβάκι. Γιατί αυτό ; Δεν υπήρχε εισόδημα ; Μα, τότε οι αγρότες είναι τόσο αφελείς να αφήνουν όλες τις άλλες καλλιέργειες και να πηγαίνουν στο βαμβάκι ; Γιατί χρησιμοποιούν τις αρδευόμενες εκτάσεις για να καλλιεργήσουν βαμβάκι ; Γιατί ο όγκος της παραγωγής αυξάνεται ;

Αυτό δείχνει ότι υπήρξε μια συνειδητή πολιτική. Και υπήρξαν αποφάσεις και κανονισμοί από το 1982 για την παραγωγή βαμβακιού. Ομάδες παραγωγών, οι οποίες εξασφάλισαν τα μηχανήματα ώστε να γίνει η βαμβακοκαλλιέργεια μια από τις πιο δυναμικές και πρωτοπόρες παραγωγές στην Ελλάδα. Και το πετύχαμε αυτό.

Βεβαίως, στην πορεία μιας παραγωγής, υπάρχουν στιγμές όπου υπάρχουν δυσκολίες, όπως τώρα στο βαμβάκι και γ' αυτό λαμβάνουμε ειδικά μέτρα. Δεν μπορούμε όμως, λόγω αυτών των δυσκολιών, να θέλουμε να καταργήσουμε την εικόνα του συνόλου της αγροτικής παραγωγής, την εικόνα μιας προσπάθειας, η οποία σε όλους τους τομείς προχωρεί με βάση τα ίδια κριτήρια. Δεν μπορούμε να κάνουμε διαφοροποιήσεις ανάμεσα στα προϊόντα, ανάλογα με το αν η μία ή η άλλη ομάδα βρίσκεται κοντά σε μια εθνική οδό ή όχι. Δηλαδή, οι άλλοι που είναι στα βουνά, δεν έχουν δικαίωμα και αυτοί να έχουν την ίδια βοήθεια ;

Θα πρέπει να μας πουν οι κύριοι της Αντιπολίτευσης, αν δέχονται οποιαδήποτε ομάδα να αποκλείει δρόμους, να παραλύει την οικονομική ζωή του τόπου, να εκβιάζει την Κυβέρνηση για παροχές. Αυτό πράττουν οι ομάδες. Αυτή είναι η διαδικασία και αυτό εδώ υποστηρίχθηκε από κάποιους "κάντε διάλογο, να φύγουν". Εμείς κάναμε το διάλογο. Εμείς ρυθμίσαμε αυτό το οποίο ήταν δυνατό να ρυθμιστεί. Από εκεί και πέρα, θα πρέπει να υπάρχει και κατανόηση από τους άλλους. Γιατί αν δεν υπάρχει κατανόηση, η κατάληψη των εθνικών οδών είναι ένας εκβιασμός. Και η Κυβέρνηση, οποιαδήποτε Κυβέρνηση αυτού του τόπου, εάν θέλει την πρόοδο αυτού του τόπου, δεν πρέπει να υπόκειται σε εκβιασμούς.

Όσον αφορά αυτά που ακούστηκαν για τους "χορτάτους" και "μη χορτάτους", κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι "χορτάτοι" προέρχονται από τις συντεχνιακές κοινωνίες. Οι "χορτάτοι" προέρχονται από τις κοινωνίες, όπου ομάδες πιέζουν. Οι "χορτάτοι" προέρχονται από εκεί, όπου δεν υπάρχει το κοινό θάρρος για κοινούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόζονται σε όλους. Και εμείς θέλουμε να έχουμε κοινούς κανόνες, που εφαρμόζονται σε όλους.

Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης με τη στάση τους σήμερα και όσα είπαν, προτρέπουν στην αυθαιρεσία. Όμως, ο τόπος δεν θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις των καιρών, αν ακολουθήσουμε κανόνες αυθαιρεσίας.

Ο τόπος θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις των καιρών, μόνον εάν ακολουθήσουμε γενικούς κανόνες, εάν ακολουθήσουμε μια πορεία η οποία έχει στόχο.

Το στόχο η Ελλάδα να είναι ανταγωνιστική, να είναι δυνατή, να έχει μια τέτοια οικονομία, η οποία να στηρίζει τα εθνικά της δίκαια, τα εθνικά της συμφέροντα και την πρόοδό της.”